

■ Dayandur Sevgin

6 fevral 2016

WWW.KASPI.AZ

QIRX YAŞIN MƏHƏBBƏTİ

Yaman gecikmisən, yaman, əzizim,
Daha alışmağa odum qalmayıb.
Həs-rət göz-lərimi pərdə-ləyibdi,
Dilimdə, ağzımda dadım qalmayıb.

İl olar sevənin hər keçən günü,
Sevgin məşəl olar, hicranın çəksən.
Gözümün odunda qızdırsam səni,
Saçımin qarında üşüyəcəksən.

Bəlkə əfsanəvi qız qalasısan,
Sevgiyə yeni bir ad gətirmisən.
Yoxsa sən Zərdüştün qız balasısan,
Mənə alışmağa od gətirmisən?

Odlu baxışında qorxu-səksəkə,
Əridib içimi muma döndərib.
Göylərdən zühur edən mələksən bəlkə,
Tanrı səni mənə cəza göndərib?

Qırx yaşda gülübdür, de baxtı kimin?
Qayıda mənim də baharım, yazım.
Bəlkə sən ruhusan ölən sevgimin,
Yenidən dünyaya gəlmisən, quzum?

Mənim arzularım söz şəklində,
Mənim arzu sözüm özümə qənim.
Bəlkə “Əzrayıl”san qız şəklində,
Canımı almağa gəlmisən mənim?

Tanrıdan töhfəsən qara baxtıma,
Bəlkə də yolunda öləsiyəm mən.
Nə vaxtdan sahibsiz sevgi taxtıma,
Sən sultanlıq elə, köləsiyəm mən.

Ömrün payızında nə yaxşı gəldin,
Vallah, unutmuşdum bu şən dünyanı.
Yenidən gözümə qaldırdım gülüm,
Gözümdən sürüşüb düşən dünyanı.

DÜŞÜR

“Yadımdan çıxmışam ana vətənin
Gərək barmağına sap bağlayaydım”

Məmməd İsmayıl

Vətənin acısın biz çekirik, biz
Acı görməyəne sədəf, dürr düşür.
Bircə damlasını qıymayır bizə,
Kimə Araz düşür, kimə Kür düşür.

Axı yarandığım günə nə deyim,
Qəm üstə köklənib yaralı neyim,
Uğursuz şeirdi mənim taleyim,
Ya duyğu çatışmır, ya fikir düşür.

Nə deyim bu qanlı fələyə, Dədə,
Yol açır hər dürlü kələyə, Dədə,
Dovşana qurulan tələyə, Dədə,
Elə qururlar ki, gəlib şir düşür.

Sənə yalvarıram, haçandan sənə,
Bilirsən bağliyam mən candan sənə,
Sitemlər verdiyin insandan sənə,
Tanrım özün söylə gör, zikir düşür?

Ədalət istədim, ədalət Haqdan,
Odu var eləyən hər şeyi yoxdan,
Narazı olsam da taledən, baxtdan,
Dilimdən Allaha çox şükür düşür.

Dilini bilsəm də qayanın, daşın,
Heç vaxt ayrılma-dı bələdan başım,
Kiminə ev gəlir, kiminə maşın,
Dayandur Sevginə təşəkkür düşür.

SEVİNC

Səni axtarmışam mən ömrüm boyu,
Tamarzı qalmışam dadına sənin.
Sən olsan neynirəm iki Sevinci,
Elə sığınaram adına sənin.
Olsa da dünyanın min bir qədəri,

Xeyirə bağlanıb saymaram şəri,
Adınla qorxudub qəmi-kədəri,
Alışıb, yanaram oduna sənin.
Ömrümü, günümü talan eylərəm,
Bu eşqi dünyada qalan eylərəm,
Məcnunu, Kərəmi yalan eylərəm,
Bir yol adım düşsə yadına sənin.

YAHYA KAMAL, İSTANBUL

2013 Türkiyənin Elazığ şəhərində “21-ci
Uluslararası Hazar Şiir Akşamları” adlanan
poeziya günləri keçirildi.

Poeziya günlərində Tükiyənin Ünlü və se-
vilən şairi Yahya Kamalın xatirəsinə və İsta-
mulala ilgili şeirlər oxununmalıydı.

İkilikdən yaranıb türkün gücü, qüvvəti,
İki qəlb bir olanda tapa bilər səadəti.
İki böyük birləşsə daha nəhəng görünər,
İki türk bir olanda meydanda, cəng görünər.
İki böyük görürəm,
Biri şeir padşahı
Biri Şəhərlər
Yahya Kamal, İstanbul!

Öz əlim, öz başımı kəsəndən qanı axır,
İldırım Bəyazidlə, Teymurun savaşıdan.
Bu yaranın ağrısı hələ yandırır-yaxır,
Hələdə namərd düşmən əl çəkmir öz daşından.
Gəl sarıyaq yaranı, kəsək bu axan qanı.
Eşit Özbək əmiri, ey Osmanlı sultanı.
Bu Xəzər sahilində, bu şeir axşamında,
Bizə şahidlik etsin,
Yahya Kamal, İstanbul!

İki TÜRK bir olanda düşmən qaçağa düşər,
Gəl uymayaq yağının şirin fəndi-felinə.
Mənim düşmənim olan, sənin də düşməniydi,
Bir olmasaq düşəcək fürsət onun əlinə.
Sığındığımız bu yol qoy haqqın yolu olsun,
Hər cəngimiz-cidamız zəfərlə dolu olsun,
İgidlərə sərkərdə təzə Koroğlu olsun,
Xeyir-duasın versin,
Yahya Kamal, İstnbul!

Türkiyə də VƏTƏNdi, Azərbaycan da VƏTƏN!
Oxu zəfər şarkısının, oxumağın anıdı.
Bir millət iki dövlət, nələr çəkdi bu millət,
Dalğalanan bayraqlar şəhidlərin qanıdı.
İşıqlı sabahlara qoy açılısın dan üzü,
Xəzərin sahilində ən şirin sözümüzün,
Duyğulu şeirimizin, sayqılı ünvanıdı
Yahya Kamal, İstanbul!

GÖZƏLƏ

Şair gərək şeirini
Yaza bu şən gözələ.
Göydən gələn mələyə,
Gülü gülşən gözələ.

Güləndə bahar olar,
Görən bəxtiyar olar,
Tanrı özü yar olar
Eşqə düşən gözələ.

Sevgisi olan gəlsin,
Qadasın alan gəlsin,
Ağ atlı oğlan gəlsin,
Versin nişan gözələ.

O mənim gülüm olsa,
Dözərim zülm olsa,
Yolunda ölüm olsa,
Qıyaram can gözələ.

Həs-rətində qalmışam,
Bulud kimi dolmuşam,
Mən vəfasız olmuşam?
Sevgin, haçan gözələ?

QIZ, SABAHIN XEYİR OLSUN

Bu açılan al səhərdə,
Qız, sabahın xeyir olsun.

Bənövşəni şəhli-şehli,
Üz, sabahın xeyir olsun.

Bağ-baxçaya düşsə yolun,
Ürək açar xoş əhvalın,
Çəmənləkdə ayaqyalın,
Gəz, sabahın xeyir olsun.

Belə baxma, Belə mənə,
Nə istəsən söylə mənə,
Hərdən gözəl eylə mənə,
Naz, sabahın xeyir olsun.

Tanrı ola yar gözələ,
Bu nəzənin PİR gözələ,
Sevgin, belə bir gözələ,
Yaz, sabahın xeyir olsun.

MƏNİ SEVƏCƏKSƏN ÖLƏNDƏN SONRA

Ölüm gətirəcək səadətini,
Ümidlə boylanma gələn sabaha.
Öləndə tapacam məhəbbətimi,
Ölünün qiyməti diridən baha.
Məni sevəcəksən öləndən sonra.

Gəncliyim həsrətin odunda yanıb,
Hicranın dadını çəkənlər bilər.
Gündüzlər başının üstə dolanıb,
Yuxuna gələcək ruhum gecələr,
Məni sevəcəksən öləndən sonra.

Tellərin siləcək alın tərini,
Doğmalar yad olub səndən qaçacaq,
İsladıb zil qara kirpiklərini,
Göz yaşın gözündə çiçək açacaq.
Məni sevəcəksən öləndən sonra.

İllər gətirəcək yaş üstə yaşı,
Bu sirri qəlbində saxlayacaqsan.
Həmdəmin olacaq bir məzar daşı,
Önündə diz çöküb ağlayacaqsan.
Məni sevəcəksən öləndən sonra

Yandıran hicranın odunda məni,
Çıxmadıq sevginin sınaqlarından.
Başdaşım köksünə sığacaq səni,
Öpəcək şəh düşmüş yanaqlarından
Məni sevəcəksən öləndən sonra.

Hələ ki, ömür elə sən gülə-gülə,
Hələ yetişməyib sənə bəd xəbər.
Əzizim taleyim yazılıb belə,
Mən diri bədbəxtəm ölü bəxtəvər.
Məni sevəcəksən öləndən sonra.

MƏN “KƏRƏM” OLMASAM...

Naləsi qarsıyır dağı-dərəni,
Xayalım yol alıb uzaq keçmişə.
Telli saz yandırır “Yanıq Kərəmi”
Lənət oxuyuram “Qara Keşişə”.

Çal aşiq sazından qala boylanır,
Çal özün atəşə bələsin Kərəm.
Ərzuruma gedən yola boylanır,
Deyəsən, itirib “Lələ”sin “Kərəm”.

“Kərəm” də bir oğul ola bilməyib,
Guya sevnələrə tale kəm baxır.
Keşişdən bir qızı ala bilməyib,
Min ildi milləti yandırır, yaxır.

Qanmamaq dərd deyil, istəsən qanmaq,
Qanmaz qana bilər, qandırən olsa.
Nə böyük iş imiş, “Kərəm” tək, yanmaq,
“Əsli” tək adamı yandıran olsa.

Alışan bax mənəm, say ulduzları,
Boylansan, sinəmdə dağlar görərsən.
“Yanıq Kərəmi”yə süzən qızları,
Sevgi yanğısına ağlar görərsən.

Tellərin qıvrılısın günəş üzündə,
Gözəllik önündə naşı deyiləm,
“Əsli” sevgisini sən tap özündə,
Mən “Kərəm” olmasam kişi deyiləm.